

בש"פ 6361/22 - גבריא אל בר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6361/22

לפני: כבוד השופט י' כשר

המבקש: גבריא אל בר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום דיון בתיק משטרה שמספרו 95500703590 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה בחיפה.
2. כפי שעולה מהבקשה ומנספחיה, המבקש נהג ביום 9.8.2022 בחלקו הדרומי של כביש 90, ובמהלך נסיעתו ביצע עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
3. המבקש טוען כי הוא מתגורר בקריית מוצקין וכי יתקשה להגיע מביתו לבית משפט השלום באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו. כן טוען המבקש כי הוא עובד כמורה לשל"ח, ו"ש[באותם ימים מתקיימים טיולים שנתיים שיצטרכו להתבטל או להדחות]."
4. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 13.12.2022, והמבקש מציין כי בכוונתו לכפור

במיוחס לו בכתב האישום.

5. דין הבקשה להידחות.

ככלל, כאשר נאשם מבקש להעביר את מקום הדיון בהליך תעבורה המנוהל נגדו, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. זאת, מפני שהעברת הדיון כרוכה בהכבדה ניכרת על התביעה ועדיה, בהם שוטרי התעבורה (בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

לכך קיימים חריגים, בהתקיימן של נסיבות יוצאות דופן וכן כאשר מבקש העברת הדיון מודה באשמה, באופן המייתר שמיעת עדים (בש"פ 5353/22 דוהאני נ' מדינת ישראל (10.8.2022)). בנסיבות ענייננו, חרף אי הנוחות הכרוכה, מבחינתו של המבקש, בניהול ההליך בבית משפט השלום לתעבורה באילת, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותו על פני נוחותם של עדי התביעה, באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים.

לעניין זה יובהר כי מקום הדיון לא נקבע במקרה או חלילה כדי להתעמר במבקש, אלא שבית משפט השלום באילת הוא בית המשפט שבתחום שיפוטו בוצעה העבירה מושא האישום.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בתשרי התשפ"ג (28.9.2022).

ש ו פ ט